

Само са Њим, гле, и ја и ти смо победници смрти, и ја и ти смо победници ђавола, и ја и ти смо победници свакога греха, и ја и ти смо разоритељи пакла. Не дамо душу своју ни ђаволу, ни греху. Све побеђујемо Васкрслим Господом. Наша вера - вера је у Васкрсење, и сила наше вере је у тој сили, сили да у своме животу поновимо живот Господа Христа. Да Њиме испунимо себе.

Ништа смо ја и ти. Ја само муцам проповедајући Еванђеље, али ево Светог Апостола Павла који благовести на сав свет, на све светове земаљске и Небеске: Господ је постао човек. Сва пуноћа Божанства сишло је у тело човеково? Сав Бог се сместио у Господу Христу, Исусу из Назарета. Ради чега Свети Апостоле? Ради тога да бисмо се и ми - вели Свети Апостол испунили том пуноћом Божанства. Ето, нашег циља, браћо! Једини циљ достојан човека.

Црква Христова, која је Тело Христово, коју је Господ основао баш ради тога да ми у Цркви Његовој испуњујемо себе божанским силама. Шта је Свето Крштење? Крштење није ништа друго него ослобођење од ђавола, од греха, од смрти, и испуњење бића свог Господом Христом. „Који се у Христа крстите, у Христа се обукосте” - вели Свети Апостол. У Христа се обукосте. Шта је Свето Причешће, браћо? То је Господ Христос сам, васцели Бог. Који се причешћује, испуњује се Божанством Господа Христа. Ради чега? Да бисмо и у овоме свету живели Вечном Његовом Правдом, Вечном Његовом Истином, а то значи живели Вечним Животом још овде на земаљи. То је хришћански: непрестано испуњавати у себи, душу своју испуњавати Божанским силама кроз веру, кроз љубав, кроз милосрђе, кроз пост, кроз молитву, кроз све Свете Тајне

Ради чега си ти у овоме свету? Ради тога да и сам поновиш сав живот Господа Христа, да доживиш Његово Страдање, Његово Преображење, Његово Крштење, Његово Васкрсење, Његово Вознесење. Ви, вели Свети Апостол хришћанима, ви, са Христом васкрснусте, и са Њим узнесте се на Небо. Без Њега нема човека, без Богочовека Христа нема човека, без Богочовека човек је обичан леш, без Њега човек је увек у загрљају ђавола. Ти мислиш да је грех мала сила. Не! Грех је тако страшна сила, да је само Бог поставши човек могао победити ту силу и за мене и за тебе, и дати нам моћи и силе да и ми то чинимо, да и ми побеђујемо у Цркви Његовој сваки грех у себи, свако зло, сваког ђавола. Али у нас нема страха, јер овај свет, за нас хришћане, је бојиште на коме се ми боримо до крвавога зноја, боримо се на живот и смрт са нечистим силама, са непријатељима нашег спасења, са непријатељима наше бесмртности, нашег Вечног Живота. Боримо се и хрвемо са смрћу, хрвемо са гресима, хрвемо са ђаволима, побеђујемо Господом Христом, Који нам моћи и силе даје, Његовом Васкрсном силом. За нас хришћане Његово Еванђеље, Његова Блага вест, једина блага вест која је дата роду људском, састоји се у четири дивних и славних речи које сведоче о Васкрсењу Господа Христа. То је цело Еванђеље Његово, Еванђеље ускршњег поздрава:

**Христос воскрес!
Ваистину воскрес!**

Недеља V по Васкрсу

НЕДЕЉА САМАРЈАНКЕ

Тело прима непосредно ону храну, која је у суштини истоветна с телом. Зато се тело у овом свету осећа дома, међу својима. Али се душа мучи, распиње се и мучи, гади се и протестује, што мора да прима храну посредством, и то храну не истоветну с њом него само сличну њој. Зато се душа у овоме свету осећа у туђини међу туђинцима.

Св. Владика Николај жички

Нико није тражио од човека ништа страшније, него што је Господ учинио тражећи то од тебе и од мене, али Он боље зна шта је душа човекова, него ја и ти. Он ју је створио, Он ју је створио да она смести целога Бога, да живи целом Правдом Божијом, Вечном Правдом, Вечном Истином Божијом.

И зато и Господ вели да човек, ако нема у његовој души Вечне Правде и Вечне Истине, и Бога, целога Бога, онда човек треба да омрзне душу своју. Ево ти је, шта ће ми душа без тебе? Шта је она? Чиме ја њу испуњујем, чиме овај свет испуњујем, Господе, осим смрћу, ђаволом, демонијаштвом, паклом. Сваки грех - ето мали пакао у теби, у мени; пакост, злоба - ето малог пакла у мојој души; рђава помисао, рђава жеља - ето малог пакла који ме посетио данас. Христов човек склања се од свега тога. Он зна да је Господ дошао у овај свет - ради чега? Да нас људе, бедне и јадне, нас робље смрти, робље ђавола, робље греха ослободи од свега тога, и од греха, и од смрти, и од ђавола, и да дарује Своја Божанска Небеска блага.

Зато је, браћо моја, Васкрсење Господа Христа, та победа над смрћу, уствари, једина радост рода људског. Јер само Њиме, Васкрслим Господом Христом, Васкрсењем Његовим, ми побеђујемо смрт у себи и у свету око себе. Побеђујемо грех, ђавола, и тиме постајемо божанска бића. Да, зато је сваки Светитељ, уствари, поновљено Васкрсење Господа Христа.

Шта је Света Фотина? Жена Самарјанка, блудница, која је, као што сте чули од данашњег светог Еванђеља, одмах осетила ко је Господ Христос, касније пошла за Њим и сва њена породица. И сама пострадала пред Царем и од Цара Римског за Господа Христа, проповедајући јавно целој Римској империји да је Господ Христос васкрсао и победио смрт, али свих нас и даровао нам Живот Вечни. И она, са њеним сестрама и својом децом, синовима, сви су пострадали мученички. Али су с радошћу хитали у смрт, јер их је чекао Васкрсли Господ у загрљај. Смрт побеђена, ђаволи побеђени, греси побеђени, пакао разорен!

Шта ти, Нероне, мислиш? Шта ти, царе највеће Римске империје замишљаш? Бедниче! Сутра, сутра ће се тело твоје, које је једино остало, узети од тебе, размилети у црве и у змије! Шта онда, Нероне? Ти као буктиња палиш хришћане по свим римским квартовима. Наслађујеш се, а гле, нико од њих не беше у смрти. Питај зашто?! Зато што је за њих смрт побеђена, за њих не постоји смрт. За њих постоји бесмртни Живот Вечни, који им Господ даје.

Да, сваки Светитељ, а ето Света Мученица Фотина, поновила је Васкрсење. Хришћани у овоме свету, увек су живели и живе у мукама и патњама. То је наш пут, то је наш живот у овоме свету. Не може се ући у Царство Божије без страдања и мука - пише у Светом Еванђељу. Сва је вера наша хришћанска заснована баш на факту, на догађају, на чињеници Васкрсења Христовог. „Ако Христос не васкрсе, узалуд вера наша" - вели Свети Апостол Павле. Нашта вера?

Шта нам Христос даје више од других људи, ако није Васкрсом победио смрт? Али у томе и јесте све, што Он даје победу над смрћу.

Сваки хришћанин, уствари је, поновљена победа над смрћу. И ја и ти, који идемо кроз овај свет, кроз муке овога света неустрашиво, не бојећи се смрти, ето и ми сведочимо да је Христова победа над смрћу поновљена, и да ми живимо Васкрсом силом Његовом. За нас хришћане и јесте то главни дар од Господа Христа. Он нам дарује силу Васкрсења Свог, силу којом побеђује све што је смртно у нама, и у свету око нас, те се ми не бојимо никакве смрти и данас, у двадесетом веку. Свети Мученици се нису бојали, ни у првом, ни у другом, ни у трећем, ни у деветнаестом веку, ни за време петстогодишњег ропства под Турцима. Не бојимо се ми никаквих гонитеља Господа Христа. Не бојимо се ми никаквих страдања за Господа Христа, јер знамо - победа је наша! „Срб је Христов радује се смрти - нема вере лепше од хришћанске". Сетите се, тако је кликнуо (Свети) Ђакон Авакум, када је набијен на колац. Нема лепше вере од хришћанске, Срб је Христов радује се смрти, јер је смрт побеђена!

А данас, да ли данашњи Срби иду са Светим Авакумом, младим ђаконом, и за Господа Христа, или се постепено лукавошћу змије одричу од Васкрслога Господа, од вере староставне, од вере православне. Ми смо сведоци како многи данашњи Срби без вере у Христа, нису ништа друго него ходајући лешеве. Ходајући лешеве у паради. И шта је човек без Васкрсења и без победе над смрћу? Шта је човек без Господа Васкрслог? Леш, и ја и ти леш, и сваки човек леш.